

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817201017
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3817201017.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcu Z. proti žalovanej: V., o zaplatenie 30.737,91 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 4C/3/2017-438 zo dňa 30. júna 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojím (v poradí druhým) rozsudkom vo výroku I. žalobu zamietol, vo výroku II. žalovanej proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a vo výroku III. rozhodol, že štát má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Uviedol, že žalobca sa v uvedenom spore proti žalovanej domáha náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená neoprávneným odberom zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. a) bod 2 a d) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike, t. j. odberom plynu bez uzavretej zmluvy o dodávke zemného plynu a zároveň odberom plynu meraným určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácií, a to za obdobie od 22.03.2014 do 29.01.2015. Keďže žalovaná v spore vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku, súd sa touto námietkou zaoberal a uzavrel, že námietka žalovanej nie je dôvodná, s ktorým názorom, že uplatnený nárok nie je premlčaný, sa stotožnil aj odvolací súd (uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/31/2019 zo dňa 27. novembra 2019). Uviedol, že odvolací súd sa stotožnil aj so záverom súdu, že v danom prípade sa jednalo o neoprávnený odber plynu meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácií podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike. Viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, že z hľadiska pasívnej legitímácie je treba posúdiť, kto škodu spôsobil, a tak zodpovedať otázku, kto je odberateľom plynu, zaoberal sa tým, či žalovaná je, alebo nie je pasívne vecne legitímovaná. Žalobca k pasívnej vecnej legitímácii žalovanej uviedol, že zákon o energetike definuje odberateľa ako osobu, ktorá nakupuje plyn pre účely vlastnej spotreby alebo ďalšieho predaja. Na prípady neoprávnených odberov plynu, ku ktorým dochádza bez uzavretej zmluvy o dodávke zemného plynu, je potrebné aplikovať extenzívny výklad pojmu odberateľ a v prípade takýchto neoprávnených odberov plynu za osobu zodpovednú za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu v prvom rade treba označiť vlastníka predmetnej nehnuteľnosti, v ktorej k neoprávnenému odberu plynu dochádzalo. Vlastníkom nehnuteľnosti, do ktorej bol odoberaný plyn bez zmluvy a meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácií, je žalovaná, z čoho vyvodil, že žalovaná je pasívne vecne legitímovaná. Žalovaná v konaní tvrdila, že v danej veci nebola odberateľom plynu, a teda neoprávneným odberom nemohla žalobcovi spôsobiť škodu, ktorú žalobca uplatňuje. Po zhodnotení výsledkov dokazovania v súlade s § 191 CSP dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná.

V konaní nebolo sporné, že v čase predmetného obdobia od 22.03.2014 do 29.01.2015 ako obdobia neoprávneného odberu plynu bola žalovaná vlastníčkou rodinného domu súp. č. X na parc. č. XX, rodinného domu súp. č. XXX na parc. č. XXXX, skladu na parc. č. XX/X a pozemkov parc. č. CKN XX (zastavené plochy a nádvoría), parc. č. CKN XX/X (zastavané plochy a nádvoría), parc. č. CKN XXXX (záhrady), parc. č. CKN XXXX (zastavané plochy a nádvoría), parc. č. CKN XXXX (záhrady), zapísaných na LV č. XXXX pre k. ú. D. A.. Podľa zistení súdu faktúra za obdobie od 19.09.2013 do 21.03.2014 bola vystavená spoločnosťou Y.. V období od 22.03.2014 do 29.01.2015 nebola uzatvorená na predmetné odberné miesto zmluva o dodávke zemného plynu. Medzi dodávateľom Z. a odberateľom Y. so sídlom D., D. A., bola na predmetné odberné miesto uzatvorená zmluva o dodávke plynu dňa 04.06.2012 s účinnosťou od 05.06.2012, ktorá bola ukončená k 21.03.2014 odstúpením od zmluvy dodávateľom so stavom vyúčtovania 12.513 m³. Nasledujúca zmluva o dodávke zemného plynu do predmetného odberného miesta bola uzatvorená až 02.02.2015 so žalovanou. Podľa tvrdení žalobcu, žalobca sa na základe požiadavky dodávateľa zemného plynu o ukončení dodávky zemného plynu zaslanému dňa 20.03.2014 pokúsil vykonať na odbernom mieste dňa 01.04.2014 demontáž plynomera a tiež dňa 29.01.2015. Žalovaná tvrdila, že v danom objekte prevádzkovala obchodná spoločnosť Y.. pohostinskú činnosť, a to aj v čase výzvy zo dňa 15.04.2014, kedy žalobca spoločnosti Y., adresoval výzvu na skončenie neoprávneného odberu zemného plynu, v ktorom odberateľa vyzval z dôvodu ukončenia zmluvy o dodávke zemného plynu na danom odbernom mieste, aby bez zbytočného odkladu neoprávnený odber skončil s tým, že v prípade, že s neoprávneným odberom neskončí, žalobca podá trestné oznámenie vo veci neoprávneného odberu zemného plynu. Výzva sa žalobcovi vrátila nevyzdvihnutá adresátom v odbernej lehote. Žalovaná svoju obranu založila na tom, že sa dlhodobo zdržiavala v zahraničí spolu s otcom ich dieťaťa a priestory boli prenajaté obchodnej spoločnosti Y.., ktorá spoločnosť mala uzatvorenú zmluvu o odbere plynu v objekte s dodávateľom.

2. Podľa právneho názoru súdu pre posúdenie vecnej pasívnej legitímácie je potrebné vychádzať z ustanovení zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike, upravujúcich zodpovednostný subjekt za neoprávnený odber plynu. Ust. § 82 ods. 1 písm. a) bod 2 a písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike neurčuje zodpovednostný subjekt, len upravuje, kedy je odber neoprávneným odberom. Ust. § 82 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike upravuje, kto je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete, či prevádzkovateľovi distribučnej siete, či prevádzkovateľovi zásobníka, skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla tak, že touto osobou je odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn. Ten je povinný uhradiť skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Z tohto zákonného ustanovenia teda vyplýva, že zodpovednostným subjektom, ktorý je povinný uhradiť nie len vzniknutú škodu, ak vznikla, ale aj ušlý zisk, je odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn. Z vykonaného dokazovania nemožno ustáliť, že by v predmetnom období neoprávneného odberu plynu bol tento plyn odoberaný žalovanou. Žalobca nevyvrátil tvrdenia žalovanej, že sa v predmetnom období zdržiavala mimo územia SR, v zahraničí, a teda z tohto dôvodu ona ako osoba reálne nemohla odoberať plyn. V predmetnom období neoprávneného odberu bola žalovaná vlastníčkou objektu, v ktorom bolo predmetné odberné miesto. Zo zákona o energetike nemožno vyvodiť, že by za neoprávnený odber plynu zodpovedal vlastník nehnuteľnosti, v ktorej je umiestnené odberné miesto, keďže zákon o energetike pre vyvodenie zodpovednosti za neoprávnený odber vyžaduje i konanie zodpovednej osoby spočívajúce v skutočnom odoberaní plynu. Z ustanovení zákona o energetike nevyplýva žiadna žalobcom podsúvaná objektívna zodpovednosť vlastníka nehnuteľnosti za neoprávnený odber plynu, keďže zákon na vyvodenie zodpovednosti za neoprávnený odber plynu vyžaduje to, že musí ísť o osobu, ktorá i plyn skutočne odoberala. Skutočnosť, že by žalovaná odoberala plyn, z dokazovania nevyplývala, preto nie je daná vecná pasívna legitímácia a súd preto žalobu zamietol.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 30.737,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 30.737,91 eur od 09.04.2015 do zaplatenia. Súdu vytyka nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), keď súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil otázku subjektu povinného nahradiť škodu spôsobenú odberom plynu bez platnej uzavretej zmluvy o jeho dodávke, keď uviedol, že pre vyvodenie zodpovednosti za neoprávnený odber sa vyžaduje i konanie zodpovednej osoby spočívajúce v skutočnom odoberaní plynu. Uviedol, že je možné súhlasiť s tým, že zodpovednosť vlastníka nehnuteľnosti za neoprávnený odber plynu, ku ktorému dochádzalo bez platne uzatvorenej zmluvy o jeho dodávke, zákon o energetike explicitne nestanovuje, avšak v zmysle zásady zákazu denegatio iustitiae súd nemôže odmietnuť nárok s

odôvodnením, že neexistuje právna norma, ktorá by explicitne upravovala všetky podmienky uplatnenia nároku uplatňovaného žalobcom. Zastával názor, že súd prvej inštancie pri posúdení pasívnej vecnej legitímácie v prípade neoprávneného odberu plynu podľa ust. § 82 ods. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike nesprávne interpretoval ustanovenia tohto zákona, lebo nevyložil ust. § 82 ods. 2 v spojení s ust. § 3 písm. c) bod 10, v ktorom je zadefinovaný pojem odberateľa na účely zákona o energetike. Z výkladu predmetných ustanovení v ich vzájomnej súvislosti vyplýva, že zákon o energetike v prípade odberu plynu bez uzavretej zmluvy o dodávke plynu nestanovuje subjekt, ktorý za škodu spôsobenú odberom plynu bez zmluvy o jeho dodávke zodpovedá. Prvoinštančný súd ustanovenia zákona o energetike vyložil tak, že aj pre prípad odberu plynu bez uzavretej zmluvy o dodávke plynu je v zákone ustanovený zodpovedný subjekt, ktorého zodpovednosť je založená na skutočnom odoberaní plynu. Žalobu zamietol, lebo žalovaná ako vlastníčka nehnuteľnosti nebola odberateľkou v zmysle ust. § 3 písm. c) bod 10 a zároveň nebola odberateľkou, ktorá neoprávnene odoberala plyn v zmysle § 82 ods. 2 zákona o energetike. Zastával názor, že pre prípady neoprávneného odberu bez platne uzavretej zmluvy o jeho dodávke, je daná zodpovednosť vlastníka nehnuteľnosti a túto je možné vyvodiť výkladom viacerých vzájomne súvisiacich ustanovení, najmä § 82 ods. 1, § 82 ods. 2 a § 3 písm. c) bod 10 zákona o energetike. Zákon o energetike v prípade odberu plynu bez platne uzavretej zmluvy nestanovuje subjekt, ktorý za škodu spôsobenú odberom plynu bez zmluvy o jeho dodávke zodpovedá. Podľa argumentácie žalobcu nie je možné za zodpovedný subjekt považovať osobu/osoby, ktoré v rozhodnom období reálne nehnuteľnosť využívali a využívali tak aj výhody spojené s odberom zemného plynu, keďže takýto prístup by viedol k reálnemu znemožneniu uplatnenia si práva na náhradu škody. Poškodený nemôže identifikovať subjekty, ktorým vlastníka nehnuteľnosti jej užívanie umožnil a už vôbec nie ďalšie subjekty, ktorým užívanie nehnuteľnosti mohol umožniť napríklad jej nájomca. Aj v prípade, ak takéto subjekty je možné identifikovať, nie je možné určiť ich podiel na zodpovednosti za škodu, ktorá neoprávneným odberom plynu vznikla. Nehnuteľnosť, v ktorej k neoprávnenému odberu plynu dochádzalo, neužívala len spoločnosť Y., ale ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, v nehnuteľnosti sa nachádzal aj byt, ktorý využíval otec žalovanej. Nie je pritom možné zistiť, aké množstvo plynu bolo neoprávnene odoberané v priestoroch obchodnej prevádzky a aké množstvo plynu bolo neoprávnene odobraté a slúžilo na vykurovanie a ohrev teplej úžitkovej vody v byte, ktorý sa v nehnuteľnosti nachádzal. Za odber plynu bez uzavretej zmluvy o jeho dodávke zodpovedá podľa názoru žalobcu vlastníka nehnuteľnosti, ktorý si následne môže uplatniť už svoj nárok voči osobe/osobám, ktorej/ktorým nehnuteľnosť umožnil užívať.

4. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Uviedla, že žalobca nenavrhoval relevantné dôkazy v súlade s rozhodnutím odvolacieho súdu, v rámci ktorých by preukázal svoje tvrdenia. Uviedla, že dôkazy nasvedčovali, že nositeľom pasívnej legitímácie je iný subjekt, konkrétne obchodná spoločnosť Y... Žalobca túto spoločnosť za žalovaného v konaní neoznačil, z ktorého dôvodu potom ani neboli produkované dôkazy na preukázanie zodpovednosti tejto obchodnej spoločnosti. Žalovaná poukázala na zistený skutkový stav, ktorý vyplynul z výpovede svedka S., ktorý potvrdil, že 05.09.2014 bola v mieste OM prevádzka a že v prevádzke mu dali kontakt na P., na výpoveď U., na označenie otváracích hodín kaviarne Y., na pokus o fyzickú demontáž plynomeru 01.04.2014 žalobcom, na list z 15.04.2014 adresovaný Y., na zápis zo dňa 29.01.2015. Napriek týmto dôkazom žalobca nevedel určiť, kto neoprávnene odoberal plyn. Akcentovala, že uzatvorila s nájomcom zmluvu o prenájme, ktorá bola súdu predložená. Na základe dojednaní v nájomnej zmluve k odberu plynu bol prihlásený nájomca.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Odvolacie námietky žalobcu boli založené na spochybnení záveru súdu prvej inštancie, že žalovaná v konaní nie je vecne pasívne legitimovaná. Žalobca tak v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Právnym posúdením veci je činnosť súdu spočívajúca v podriadení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky, ich riešenie predchádza riešenie skutkových otázok, teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu

pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

8. V prípade žaloby o náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu je povinnosťou súdu dôsledne vychádzať z toho, podľa akej skutkovej podstaty uvedenej v ust. § 82 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike (ďalej len „zákona o energetike“) si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody. V danom prípade sa žalobca proti žalovanej domáhal náhrady škody za obdobie od 22.03.2014 do 29.01.2015, ktorá mu bola spôsobená odberom plynu bez uzavretej zmluvy o dodávke zemného plynu a zároveň odberu plynu meraným určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii podľa § 82 ods. 1 písm. a) bod 2 a d) zákona o energetike. Domáhal sa náhrady škody v sume 30.737,91 eur s príslušenstvom.

9. Vychádzajúc z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 3Cdo/99/2012 zo dňa 12. marca 2015) je v prípade ust. § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike odberateľ plynu zodpovedný za neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bez ohľadu na zavinenie odberateľa plynu. V takomto prípade je zodpovednosť odberateľa plynu za neoprávnený odber plynu objektívna a je daná vtedy, ak v rozhodnom období odoberal plyn, ktorý bol meraný meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Ak je v konaní preukázané, že odberateľ v rozhodnom období odoberal plyn meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii (t. j. dopustil sa neoprávneného odberu plynu), vznikla mu v súlade s § 82 ods. 2 zákona o energetike povinnosť nahradiť dodávateľovi plynu vzniknutú škodu, vrátane ušlého zisku.

10. Ust. § 82 zákona o energetike konkretizuje niekoľko skutkových podstát, ktoré označuje za neoprávnený odber plynu, pričom z hľadiska posúdenia druhu zodpovednosti odberateľa plynu za škodu spôsobenú dodávateľovi plynu neoprávneným odberom podľa § 82 zákona o energetike, treba dôsledne rozlišovať, od ktorej skutkovej podstaty neoprávneného odberu dodávateľ plynu, resp. prevádzkovateľ distribučnej siete odvíja porušenie povinnosti. Ust. § 82 ods. 1 obsahuje definíciu neoprávneného odberu, ust. § 82 ods. 2 zákona o energetike ustanovuje právne dôsledky v súvislosti s neoprávneným odberom, t. j. povinnosť takéhoto odberateľa uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete, prevádzkovateľovi distribučnej siete alebo prevádzkovateľovi zásobníka plynu škodu, ak vznikla.

11. Podľa § 3 písm. c) bod 10 zákona o energetike na účely tohto zákona sa rozumie odberateľom plynu osoba, ktorá nakupuje plyn na účel ďalšieho predaja alebo na účel vlastnej spotreby. Žalovaná v rozhodnom období žiadnu zmluvu o dodávke s dodávateľom uzavretú nemala, čo je nespornou skutočnosťou. Žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody za neoprávnený odber, ktorý spočíva v odbere bez uzatvorenej zmluvy o dodávke alebo združenej dodávke plynu (§ 82 ods. 1 písm. a) bod 2) a za neoprávnený odber meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii (§ 82 ods. 1 písm. d)).

12. Zodpovednosť za škodu spôsobenú neoprávneným odberom nemá vlastník nehnuteľnosti tak, ako v celom konaní podsúva žalobca, ktorý tvrdí, že vlastník nehnuteľnosti si môže následne uplatniť svoj nárok voči osobe, ktorej nehnuteľnosť umožnil užívať. Zmluvný ani nezmluvný, oprávnený ani neoprávnený odber plynu zákon o energetike s vlastníctvom k nehnuteľnosti nespája. Zo žiadnych ustanovení zákona o energetike takýto záver nemožno vyvodiť. Pri neoprávnenom odbere, čo je prípad súdnej veci, zodpovedným za škodu spôsobenú takýmto konaním je odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn (§ 82 ods. 2 zákona o energetike), táto zodpovednosť je založená na objektívnom princípe a odberateľ nesie zodpovednosť za to, že odoberal plyn bez uzavretej zmluvy o dodávke, resp. odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii (skutkové podstaty, od ktorých žalobca odvodzuje uplatnený nárok). Keďže ide o objektívnu zodpovednosť (vyplýva z ustálenej rozhodovacej súdnej praxe, napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Obdo/51/2017 zo dňa 22.03.2018), odvolací súd už vo svojom skoršom uznesení uložil súdu prvej inštancie, aby sa zaoberal obranou žalovanej, na ktorej spočíva dôkazné bremeno a ktorá sa bránila, že nebola odberateľom plynu, a teda neoprávneným odberom nemohla žalobcovi spôsobiť škodu, ktorú podľa § 82 zákona o energetike uplatňuje, keďže už dňa 20.05.2012 uzatvorila so spoločnosťou Y.. zmluvu o nájme nebytových priestorov, ktorá bola uzatvorená na dobu neurčitú a jej obsahom bolo aj dojednanie o tom, že v nájmomnom nie sú zahrnuté poplatky

za odber plynu, ktoré na základe samostatných zmlúv s jednotlivými dodávateľskými organizáciami rieši nájomca. Nájomca, spoločnosť Y., ako odberateľ uzatvoril dňa 04.06.2012 s Z. ako dodávateľom, zmluvu o dodávke plynu, predmetom ktorej bola dodávka plynu do odberného miesta Y., od ktorej Z. ako dodávateľ odstúpil listom zo dňa 10.03.2014 z dôvodu neuhradených faktúr po lehote splatnosti, teda z dôvodu porušenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy. Odstúpenie zo zmluvy o dodávke plynu zo dňa 10.03.2014 bolo doručované dodávateľom zemného plynu spoločnosti Y.. Listom zo dňa 15.04.2014 bola spoločnosť Y., vyzvaná, aby adresát bez zbytočného odkladu neoprávnený odber skončil. Žalobca na odbernom mieste vykonal demontáž plynometra po 10 mesiacoch, dňa 29.01.2015. Počas rozhodného obdobia (22.03.2014 až 29.01.2015) žalobca za neoprávneného odberateľa zemného plynu považuje výlučne spoločnosť Y., ktorý je kontaktovaný osobne, písomne, elektronicky aj telefonicky. Žalobca v konaní nedoložil jedinú výzvu, z ktorej by vyplynulo, že počas rozhodného obdobia za odberateľa dodávky plynu, resp. neoprávneného odberateľa dodávky plynu považoval žalovanú. Nedôvodne sa tak spoliehal na to, že za danú nehnuteľnosť, v ktorej sa nachádza odberné miesto, zodpovedá vlastník nehnuteľnosti. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti aj starú rímsku zásadu, podľa ktorej nikto nemôže ťažiť z vlastnej nepoctivosti.

13. Z vyššie uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že žalovaná bola v rozhodnom období neoprávneným odberateľom plynu.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, nakoľko bola v odvolacom konaní úspešná. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).